

57006205-5	29/01/2017	מעריב - המגזין	עמוד 3	1	15.44x15.65
191מיותהפורום הציבורי כפרי הנוער והפנימיות בישראל - 41340					

דעות מעריב

« ענת נחמיה לביא »

הילדים של כולנו

הזכות הבסיסית של ילד לחיים, הגנה וחינוך קודמת לכל. על המדינה להמשיך לטפח פתרונות שיגנו על ילדים במצבי סיכון, כשאחרים לא עושים זאת

גנו על הילד, כשאחרים לא עושים זאת. לצערי, הפנימיות בישראל סובלות כיום מדימוי ירוד וחוסר תקצוב מתאים. כך למשל, מפעם לפעם נשמעות דעות שרנות נגד הפנימיות תוך הגדרת עובדות הרווחה כ"חוטפות ילדים". לרוב, דעות אלו נאמרות בלי ללמוד לעומק את המציאות שממנה הילדים באים וללא ההבנה כי הוצאת ילד ממשפחתו היא המוצא האחרון. לצד מאמצים רבים לעשות הכל כדי להשאיר את הילד בסביבה משפחתית תומכת, עלינו כמדינה וכחברה לחזק את האלטרנטיבה החוץ-ביתית ולהשקיע בה, כדי שתדאג לחזק את הילדים ולהשיב את אמונם בנו כמבוגרים וכחברה. זוהי חובתה של מדינת ישראל להשקיע משאבים גדולים במסגרות חוץ-ביתיות. כך הילדים האלו, שנאלצו לעבור חוויה לא פשוטה, יוכלו לקבל באמצעות המסגרת של מערך הפנימיות וכפרי הנוער את הטיפול הטוב ביותר לעתידם. הילדים האלו אינם רק הילדים הביולוגיים של הוריהם, הם הילדים של כולנו. ●

הכותבת היא מנכ"לית הפורום הציבורי - כפרי הנוער והפנימיות בישראל

הם מופנים למסגרות שיהיו עבורם בית חם, אוהב ובטוח. במערך הפנימיות פועלים אנשי מקצוע, מנהלים, אנשי חינוך, מדריכים ואנשי טיפול, וכן, אותן עובדות סוציאליות מסורות שמושמצות לא אחת במדינות השונות הן האמונות על בטיחות הילדים, על הטיפול הממושך בטרואמות קשות שחוו, על החזרת האמונה ברמות המבוגר ובעיקר על הסיכוי שהילד יתאושש וימשיך במסלול חיים להשתלבות עתידית מוצלחת בחברה הישראלית.

הזכות הבסיסית של הילד לחיים, הגנה וחינוך קודמת לכל, ועל המדינה להמשיך להחזיק ולטפח פתרונות שיעמדו לרשות ילדים במצבי סיכון. מסגרות שיי

הפנימיות סובלות מדימוי ירוד וחוסר תקצוב לעתים נשמעות נגדן דעות שנאמרות ללא ההבנה כי הוצאת ילד ממשפחתו היא המוצא האחרון

לאחרונה היינו עדים להמישה מקרי רצח מוזעזעים של ילדים בידי אמותיהם: אם מירושלים חשודה שחנקה את ארבע בנותיה בנות שנתיים עד 12 ולאחר מכן התאבדה בתלייה; ואם מעכו חשודה בכך שרצחה את בנה בן החמש וקפצה אל מותה. כל ילד הוא עולם ומלואו, וכל מקרה מוזעזע כשלעצמו, אך יש קו מחבר; בכל המקרים ילדים תמימים לא קיבלו את מערכות ההגנה המגיעות להם. במקום לתקוף את אותן האמהות, עלינו להבין כי ישנם מצבים שבהם האם או האב נקלעים למצוקה נפשית כה גדולה, שעלולה להוביל אותם למעשים בלתי נתפסים.

חובתנו כחברה היא להגן על הילדים הללו. אלטרנטיבה טובה היא להיעזר במערכת החוץ-ביתית, כדי להוציא אותם מהסביבה המסכנת ולאפשר להם סיכוי לחיים עתידיים טובים יותר.

כיום שוהים כ-10,000 ילדים, מגיל 0 ועד 18, במסגרות חוץ-ביתיות בפנימיות ובמסגרות אומנה. מדובר בילדים שהוכח לגביהם מעל כל ספק כי סביבתם המשפחתית לא מאפשרת להם חיים מוגנים ותקינים, ולכן, בהמלצת גורמי המקצוע